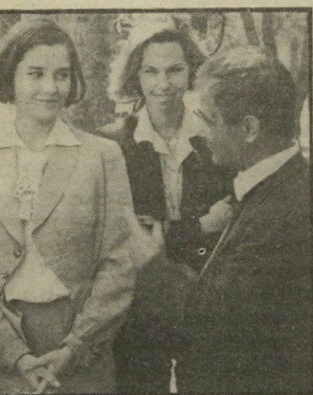

החרשים של אנדריי טארקובסקי, אלן רנה, מארו בלוקיו, קלוד ללוש, סטיבן ספילברג ורומן פולנסקי.
לסירטו של פולנסקי, הפיראטים, שיפתח את הפסטיבל, יש קשר גולני: מפיקו, טארק בן-עמר, דודנו של נשיא תוניסיה חביב בורגיבה, אמור היה להיות שותף בהפקה של אותו יחד עם מנחם גולן. אחרי לחצים של אש"ף (עוד טרם ההפצצה בתוניסיה) יצא כך עמר מן העסקה, וההסרטה שנועדה לתוניסיה היגרה לכרתים.

מזרחי ומארסיליאד* סיפור דמיוני

צוע — פרהפרודקשן) הוא היש-ראלי ארנון (היו זמנים באמריקה) מילצ'י. אבל זה היה לפני שבן-עמר נכנס לתמונה.
ובשעה שסירטו של פולנסקי יחנך את הפסטיבל תשיט מול הטיילת אונייט-הפיראטים המוסרטת, כשה קפטן מומין את היפים והיפות לנשף על הסיון.

תדרוך

חובה לראות:

תלאביב: בוני וקלייד, כבודו של פריצן, והספינה שטה, העד, מסע-עסקים של אבא, זיכרונות מאפריקה, סהרורים.
ירושלים: זיכרונות מאפריקה, התנחול המכאני, ראן.
חיפה: מסע-עסקים של אבא.
תלאביב *** **והספינה שטה** (סי-נמה 2 איטליה): מסע דמיוני של האריסטוקרטיה האירופית על סף מילי-חמת-העולם הראשונה, הופך לשיט פרטי בדמיונו הפורה של פרדיקו פלי-ני, עם מראות בלתי נשכחים וסארקזם בוטה.

*** **זיכרונות מאפריקה** (שחף, ארצות-הברית, מוצג גם בכפיר ירושלים): אלוף האוסקרים של השנה מבאי לאפריקה מהדרה חדשה של חלף עם הרוח, האקדמיה קיפחה דווקא את מריל סטריי, שזה לה תפקידה הגדול ביותר עד היום. שופרות הפירסום שכחו לציין פרט קטן: מישפחת בליכסן — מישפחת של הסופרת גיבורת הסרט — נודעה בשיתוף הפעולה שלה עם הנאצים.

*** **סהרורים** (מוסיואון תל-אביב, צרפת): אוטאר יוסיליאני, הבימאי הגרוע, שולח מבטים מושחזים לעבר החברה הבורגנית באירופה, על האבסורדים שבהתנהגותה, הצביעות והשקר הרובצים לפיתחה של כל מישפחה פראנקופונית מכובדת.

ירושלים

*** **ראן** (בניני האומה, יפאן): הבימאי אקירה קורוסאוה עורך חשבון סופי עם האלוהים, המניח לאדם לבוסס בבציה האנושית ואינו מושיע לו. סרט משיכמו ומעלה בכל הקשור לצורה הקולנועית — הצילום, הצבע, התילבושות, המוסיקה.

* מאחוריהם: שרון הראל.

(המשך מעמוד 25)

נדהמתי לגלות עד כמה היא יפה. יש דברים הרומים לשפת אמי, הספרדית, אבל לפעמים משמעותם זהה אך צורת ביטויים שונה. יש לי הרגשה שהסרט יעורר עניין רב בספרד.

הייתי נרגשת מאוד כי זה לי סירטי הראשון בתפקיד מרכזי. עד היום הופעתי בתפקידים זעירים בסרטים של דינו ריסי וג'וזפה פאטרונגי גריפי — ובכל זאת הרגשתי נינוחה מול תום הנקס, ואני מצדיקה את הסט הסגור של משה. ביקורי ורים עשויים להפריע בריכוז.

● **דניאל בריסו:** אני אורה כמעט קבוע בישראל. הקלטתי את הקול ללא רק ירושלים וכנראה אקליט גם את סירטו החדש של אורי ברבש. לכן אני יכול לבקר מתוך אהבה ותיקווה לשיפור — הישראלים מתמצאים בנושאים הטכניים אבל לא לעומק. לדעתי זה עניין של זמן ושל נסיון. הציוד לא מתחזק כראוי, והבעיות בצילומים הן בעיקר בעיות אירגוניות. מבזבזים זמן רב על התארגנות בשטח, על דברים שהיו צריכים להיות מוכנים מבעוד מועד.

לעיתים יש גם בעיה של תקציב, כמו, למשל, בעיית המצלמה שבה צולם הסרט הזה, שהשמיעה רעש מסויים שהיינו צריכים להתגבר עליו. למזל, לאנצ'י הוא כה מנוסה עד שהצליח להסוות יפה גם את צילו של המיקרופון, ואילו אנחנו השתדלנו להמעיט ככל האפשר את רישור המצלמה. לא נורא, נצטרך להקליט כמה שיחזורייקול באולפן.

נוסף לכך היתה לנו בעיה אחרת — ירושלים היא עיר רועשת מאוד, אומנם לא כמו מכסיקוסיטי, שבה הסרטנו את נעדר של קוסטא גאברס, אבל גם כך יש בירושלים רעשים בני זמננו, שאינם מתאימים לתקופה שבה מתרחש הסרט (1942). נאלצנו לנטרל אותם, ובוודאי נטפל בהם עוד בעריכת-הקול.

להשוות עם אלטמן, שעברתי אתו בשוטה לאהבהו השוואה מעניינת. אלטמן ביקש להקליט את השחקנים בשמונה ערוצים שונים, כל שחקן לחוד, ולצורך זה ניצלי את מאה אחוז הציוד שעמד לרשותי, ובילינו כשיביעה חורשים בעריכת-הקול בלבד, באולפן. לצורך סירטו של מיורחי, שיהיו בו גם מעט הקלטות-אולפן, השתמשתי רק ב-30 אחוז של הציוד שלי. אלטמן משתמש רק בהקלטה חיה. מיורחי פשוט יותר.

ומילה אחת על לאנצ'י: אני עובד בקולנוע כבר 27 שנים וראיתי צלמים רבים. לאנצ'י מזכיר לי את קלוד רנואר, שאיתו עשיתי שני סרטים, בתחילת הדרך, אחד מהם כעוזרו של אבי, ז'אק בריסו, שהקליט בישראל את הקול לסרט רק לא בשבת.

פסטיבלים

שמפניה ליפים וליפות

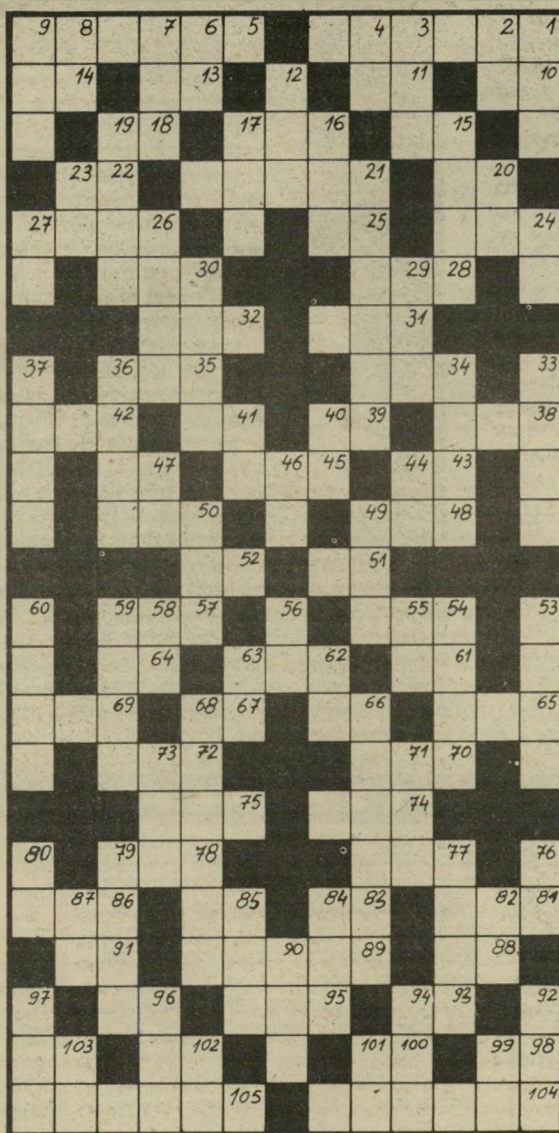
הקשר הגולני

האופסציה הישראלית

פסטיבל קאן, שיערך בשבוע השני והשלישי של מאי, עומד לחדש את הוורד שאבד לו בשנים האחרונות. אם כי חוזה עם השמיים קשה לעשות, ואי אפשר להבטיח את המקום מפני שיטפונות, שהיו בו ברציפות בחמש השנים האחרונות, הרי קאן עומדת להעתיק את מסורת הוליווד ולהזמין כוכבים להטביע את ידיהם במישטח האספלט לרגלי ארמון הפסטיבלים החדש, הידוע בשם-השימצה "הבונ" קר".

אחד המכובדים הראשונים יהיה סילוסטר סטאלונה, אורחו של מנחם גולן בפסטיבל וכוכב סירטו הבא מעבר לפיסגה.

הגירה לבריתם. תוכנית התח-רות הרישמית של קאן עדיין לא נקבעה סופית, אבל יוכלו בה סירטיים

של הכנעה (3,3); (71 מעד: 73) יסוד כימי (76) פרי לא בשל: (77) פרח-שדה: (79) הולך רכיל: (80) מציק, חומס: (82) בהשאלה: מקור כוח-החיים: (84) גנח: (85) השיב טובה: (78) כבואה: (90) נחלאכוכ: (92) יגיעה: (94) תר-לעת העש: (96) אבן בחושן: (97) איילת השחר: (99) נהמת-קינה: (101) מתנה: (102) תל-עפר: (103) כנף.

(36 שמועה: 37) ציר: (40) המון שאכלו בני-ישראל במידבר: (41) (44) עטין: (46) יתר כפופה: (47) לא מנומס: (49) מגפה: (50) פתח פה: (53) כינוי לארץ בבל: (54) קשור, מחובר: (55) אמן בכישול: (56) פסח, למשל: (58) אחד השבטים: (59) מייסד הדת הפרוטסטנטית: (60) מילוי פקר דה: (62) כלי-עבודה: (63) אבן טובה: (66) קנה דק: (68) ביטוי

מאוזן:

(1) קיבוץ ליד קיסריה: (5) "שורות לוחמות", בלבנון למי: (10) בור למידרך ענבים: (11) זהב מוקק וטוב: (13) קרס באף: (14) מערב: (15) אחד מן השוואים: (16) חשב רע על איש: (18) סר ממקומו: (20) משקד-עלים: (21) מין ממני הפטריות: (22) אריג: (24) למשל ולדוגמה: (25) תפר גס: (28) נזיר בטיבט: (30) בית, מישכן: (31) דרגה במישטרה: (32) נהר בברית-המועצות: (34) לביא: (35) חבר יחד: (38) ארץ ערבית: (39) יחד: (41) חתיכה קטנה: (42) גוש, רגב: (43) דבר נמצא: (45) ארץ בקרמת עדן: (47) בן נכר שקיבל את דת ישראל: (48) ציר הארץ: (50) חתיכה קטנה: (51) מילת-הכללה: (52) אילן: (54) שלהבת: (57) מגדולי הפילוסוף פים הגרמניים: (61) שושלע: (62) עצם הקשר: (64) תו במוסיקה: (65) עיר-רחוק: (66) ידית: (67) ידיר מימין ואויב משמאל: (69) ריי קנות: (70) כסיל: (72) שוחה, מחצב: (74) חומה: (75) ארץ ררם אמריקאנית: (77) תפקיד בכ דורגל: (78) פלח עץ או ברזל, מתחת לפסטי-המטלה: (81) בעל בית-הרחץ: (83) מטבע במזרח הרחוק: (85) בוסתן: (86) רכא, עשק: (88) צאצא: (89) שחקן תיאטרון (ש"מ): (91) נחשול: (93) מזל: (95) שומן העורף: (96) אחד מארבעה אבות נזיקין: (98) מילת-שאלה: (100) אביון: (102) מאורה (ח): (103) כיסוי הבית: (104) מוקיונים: (105) ריבור של זימה (2,4).

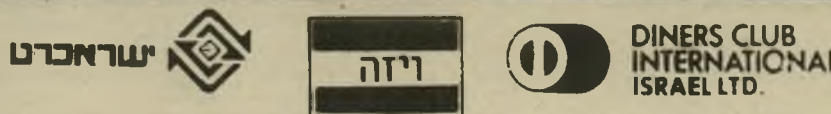
מאוזן:

(1) אשת מלך כבורה: (2) אמונה: (3) צבה: (4) יטיפ מים: (6) עסיס, מיץ: (7) התחרט: (8) קריאת-צער: (9) יין גרוע, או חומץ: (12) מתחרה, אויבת: (15) קוק: (16) חרסה: (17) בעגה צבאית: שעה שנקבעה לכיצוע משימה: (19) רשת קלועה, מעי קה: (20) נגמר: (21) כף ששמים בה אבן לירות (4,2): (23) חסר-כל: (24) תרופה: (26) שם מקובל למושג: (27) עוף-טורף: (29) יאוש, דאגה: (30) אוילי: (33) כינוי למקום מסתור-הנשק בת קופה של טרויס-מדינה: (34) תכ שיט על ראש נשים, במיקרה:

אביגיל ינאי

מודעות בטלפון

לכל העתונים בכרטיסי אשראי במחירי המערכת

שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום

פרסום אידיאל

אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף

03-227117/8

